

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás	
		Tárgy	551.23
Szerző: Nádasi Péter		Hely	
Cím: Pest-Budától máig		Idő	
Forrás: Közlemény és Szolgáltatások		Személy	
(Hely)		Helyszám	
(Idő)		(Köt. v. füz.) (Oldal)	
1970. máj. 6.			

NÁDASI PÉTER:

244
Pest-Budától máig
10. A budai hévizek

„Mely Isten gyújtotta meg itt
a vizet,
közepébe tűzlángot kivetett...”
Szerdahelyi György Lajos

A Duna-tájon, s így Budán is a római korban alakult ki először városi élet. Éspedig olyan magas foklon, hogy ezer évnek kellett a római birodalom bukása után eltelnie ahhoz, hogy a magyar középkorban hozzá méltóbban felszárnyal-hasson megint a civilizált életforma. Mivel a császári Rómában általános volt a fürdőkul-tusz, Óbudán, a Flórián tér mellett kialakult polgárvárosban is ott volt a fürdőház, a Therma. Pogánykori rituálé keveredett itt a higiénia-ra való igényvel. Volt a fürdőházakban öltöző, fürdőző, olajozó helyiség. Tornaterem, sétacsarnok. Az épületet tágas park vette körül. Sok római kori rajz, festmény örökíti meg a fürdést és a fürdőházbeli szó-rakozásokat. Birkóztak, zsong-lörködtek, kockáztak, labdáz-tak, vitatkoztak, szavaltak is.

Buda thermál forrásai már abban az időben is bőven ad-hatták a vizet. Az aquincumi fürdőházakba a településtől északra, a mai római fürdő forrásaiból vezették a vizet. A források vizét fallal körülvett medencébe fogták fel. Onnan egy duzzasztótoronyba eresztették. Az aquincumi állomás-épület környékén egy elosztó-tartály alapfalait is megláthatja a szemlélődő. Az elosztó-tartály nemcsak a rómaiak műszaki felkészültségének fejlettségére emlékeztet, de a minden testi jó iránti hajlandóságukra is. „Átlátszó víz magja a tűz, mely ritka ez összhang: / Tűz, a víz megbé-kélt hangja morajlik alant... / mondja a költő. Ezt a hangot a római polgárok is hallották.

4 KÖZMŰ